

носътъ на вдовицата, защото рѣклъ: „Всѣ ѿ извѣтка своегѡ ввергѡша: сѧ же ѿ лишеніѧ своегѡ всѧ, єлїка имѣаше ввѣрже,”⁽¹⁾ сирѣчъ сичкіѧ си животъ. Ный можемъ отвори единъ вра-та съ единъ златенъ ключъ, можемъ още и съ единъ желѣзенъ, и най-послѣ съ единъ дървенъ; подобно и съ своята жълтица богатіатъ, и съ динарътъ си сиромахътъ все едно могътъ да отворатъ райскы-ты двери.

Третє, давай, какъ-то прилича. Първо убо съ весело лицѣ, и съ добро сърдце, а не насърбенъ, и съ принужденіе; „не ѿ скрбь. Иль ѿ нѣжды: доброхѣтна во дателъ любитъ Божъ.“⁽²⁾ Каква заплата бы сѧ надѣвалъ, ако харизвашъ, и хвалишъ; ако милвашъ, и да бѣзсрамствувашъ? ахъ, Христіанине! и да знаешъ, кой е онзи, който ти проси малко хлѣбецъ, и една малка помошь; „Аще бы еси вѣдала, ктѣ єсть глаголай ти: даждъ ми пить.“⁽³⁾ той е Богъ въ образъ на единъ сиромахъ: тай дѣла Божественныи Златовѣтъ: „О многовиднаго достбностиа нишетъ! Божіе вываетъ лицѣ, скрываєтъ во ѿбѣгомъ Божъ: и нѣшій ѿ-бѣ претрагаю рѣкъ. Божъ же пріемлай.“⁽⁴⁾ който дава милостына едномъ сиромахъ, дава ѝ на Бога назаемъ: „Милай нѣшаго, взаймъ да єтъ Божъ.“ Помысли съ каква радость трѣбва да става. Еторо съ отворена рѣка, сирѣчъ съ изобиліе; какъ-то онзи, който съе не хвърля тай просто семето въ земята, но го пръска, тай и онзи, който дава какъ-то прилича, е скршилъ, за когото говори Давидъ: „Расточи, дадѣ ѿвѣгимъ: за твой, правда єшъ преъбываєтъ ко вѣкъ вѣка.“⁽⁵⁾ Какъ-то сѣешъ, тай же-нешъ; ако сѣешъ много, женешъ много, ако малко, малко: „Сѣай сквѣдостію, сквѣдостію и побжнетъ: а сѣай ѿ благословеніи, ѿ благословеніи и побжнетъ.“⁽⁶⁾ Кога ще давашъ милостына, говори Христосъ, нѣка да не знае лѣвата ти рѣка, що прави десната ти: „Тебѣ же творѧшъ милостыню, да не ѿвѣсть швѣйца твоѧ, чтѣ творитъ десница твоѧ.“ Види сѧ, че съ това иска да каже: че милостыната трѣбва да става скрышно тай, што нити едната рѣка да знае, що прави драгата; добрѣ, нѣ това и-ма и драгъ разумъ, и ще рѣче още, че: като дава едната рѣка, драгъ-

[1] Марк. гл. 12, ст. 43. [2] 2. Коринт. гл. 9, ст. 7. [3] Иоан. гл. 4, ст. 10. [4] Слово за мил.

[5] Псал. 111, ст. 9. [6] 2. Коринт. гл. 9, ст. 6.